

er svagest oplyst. Hvor store Ofre det kan antages, at Statskassen vil komme til at bringe, er det meget vanskeligt at danne sig en begrundet Mening om. For det første vil jo Skibsaagiften blive ophævet — eller det forudsættes i hvert Fald, at den vil blive ophævet; men dette kan jeg se bort fra, da det er et Spørgsmaal, der snarere hænger sammen med den almindelige Revision af Toldloven. Dernæst er det forudsat, at Havneafgiften, som jo er en af de væsentligste eller vel den allervæsentligste Indtægtskilde for Havnen, skal falde bort. Samtidig hermed skal Staten overtage Garantien for et nyt Laan paa 8 Millioner Kr. og tillige Garantien for det ældre Laan paa 3 Millioner Kr. Hvor store Beløb Statskassen derved eventuelt kan komme til at tilstøde, er ikke godt at sige. Det vil bero paa, hvor stor en Indtægt der kan paaregnes, og hvor store Udgifter der maa anslaaes; men derover savnes enhver Kalkule. Hertil kommer saa endvidere Udgiften til Toldbevogtningen, hvilken jo iøvrigt her er anslaaet som væsentlig mindre, end man tidligere antog vilde blive nødvendigt. Med Henblik til Pengenes Tilvebringelse maatte jeg dog gøre den Bemærkning, at det maaste efter Omstændighederne kan være hensigtsmæssigt at ordne det saaledes, som foreslaaet, nemlig at Havneafgiften optager Laanet under Statens Garanti; men, der er jo ikke nogen Tvivl om, at dette vil blive dyrere, end om Staten selv udstedte Obligationer og saa atter laante Pengene til Havneafgiften. Vi vide jo, at de af Staten garanterede Papirer, f. Eks. Husmandskreditforeningernes, staa 2 à 3 Points under Statsobligationer. Der vil altsaa her meget let komme til at tabes $\frac{1}{4}$ Mill., naar man overlader til Havnen at udstede Obligationerne i Stedet for at lade Staten gøre det selv. Men dette er et Spørgsmaal, som her ikke er Anledning til at komme nærmere ind paa, da det hænger sammen med hele Spørgsmaalet om Midlernes Tilvebringelse overhovedet, hvilket vel vil give Anledning til nærmere Overvejelser.

Det er disse forskellige Betragtninger, som jeg paa Sagens nuværende Trin har kunnet fremsætte. Jeg gentager, at jeg i saa mange Henseender har maattet erkende min Mangel paa tilstrækkeligt Kendskab til Enkelthederne, at der vistnok kan være mangfoldige andre Punkter, som i lige saa høj Grad kunde give mig Anledning til Bemærkninger, saafremt jeg var bedre inde i Sagen; omvendt vilde muligvis adskillige af de Betragtninger, jeg har fremsført, vise

sig ikke at holde Stik, hvis Planen i Enkelthederne havde foreligget mere oplyst, end Tilfældet er. Med disse Ord vil jeg da iøvrigt anbefale, at der vises dette Forslag en velvillig og omhyggelig Behandling fra Tingets Side, og jeg vil udtale det Haab, at det maa lykkes at faa noget ud af denne betydelige Sag, i hvilken jeg ser et Middel til at fremme ikke blot Hovedstadens, men hele Landets økonomiske Velfærd.

Gad: Efter de Udtalelser, som have fundet Sted fra de to ærede Taleres Side, der nys have haft Ordet, skal jeg for mit Vedkommende ikke gaa saa dybt ind paa Sagen, som jeg maaste under andre Forhold vilde have gjort, men jeg ønsker dog allerede paa dette Standpunkt at udtale, at det, der i denne Sag forekommer mig at være Hovedspørgsmaalet, er dette: Anser man Frihavnen for at være nødvendig eller ønskelig for København i den Situation, som foreligger, eller anser man den ikke derfor. Jeg for mit Vedkommende mener, at en Frihavn for København under den nuværende Handelsudvikling er i alle Tilfælde saa ønskelig, at Undladelsen af at behandle Lovforslaget paa en saadan Maade, at det snarest muligt kan blive til Lov, vilde medføre et ganske anderledes Ansvar, end Ansvarret ved at faa Loven gennemført, selv med de ikke ganske saa Omkostninger, den medfører. Jeg kan derfor ikke andet end for mit Vedkommende glæde mig over de Udtalelser, der ere fremkomne som Hovedsynspunkter fra de to ærede Talere, der nu have haft Ordet, og jeg skal tilføje, at naar jeg særlig glæder mig over de Udtalelser, der kom fra det første ærede Medlem, saa er det, fordi jeg paa en Maade betragter ham som den, der i denne Sag nærmest er Ordfører for det store Parti, som væsentlig vil komme til at afgøre, hvor vidt denne Sag bliver gennemført. Jeg føler mig for mit Vedkommende ogsaa overbevist om, at der fra Højres Side i det hele taget vil blive vist en tilsvarende Sver for at faa Sagen gennemført, og saaledes maa dette maaste tages som et gunstigt Barjel for, at Sagen kan ikke alene gennemføres en Gang i Liden, men blive gennemført allerede i denne Samling. Thi det forekommer mig, at deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret, at det, det gælder om, er ikke alene, at Sagen gennemføres, men at den gennemføres snarest muligt, saa at vi i dette Forhold ikke skulle komme bag efter, det vil sige efter den Tid, da Hamborg kommer i Besiddelse af de Midler, som den vil komme i Besiddelse af ved Gennemførelsen af den holstenste Kanal. Det glæder mig derfor